

hospital, når et offentligt hospital køber et antal behandlinger til flere patienter eller til en meget speciel behandling til en enkelt patient på et udenlandsk hospital. Det kan også være, når en overlæge på et offentligt hospital henviser til en privatpraktiserende speciallæge, som i absurde tilfælde faktisk kan være ham selv, der så har lejet sig ind på et hospital, hvor han praktiserer i sin fritid.

Det er fuldstændig fint, det er helt efter bogen, og det har alle lov til, men situationen er, at man så ikke er omfattet af lov om patientforsikring, og i ingen af disse tilfælde tænker patienten overhovedet den tanke, at behandlingen kan være uden eller med ringere forsikringsdækning.

Det skal også bemærkes til det her, at såvel privatpraktiserende speciallæger som privatpraktiserende læger i øvrigt naturligvis har en forsikring, men det er en ansvarsforsikring, hvilket betyder, at de dækker skader, som lægen har ansvaret for, men altså ikke giver den udvidede dækning, som er fastsat i lov om patientforsikring, og hvorefter erstatning bl.a. kan gives ved skader som følge af, at behandlingen har været ringere, end hvad en erfaren speciallist ville have udført, eller ved skader, som er mere, end patienten med rimelighed må tåle i forhold til sin grundsygdom. Erstatninger efter lov om patientforsikring kan således gives, uden at der foreligger et egentligt ansvar.

Jeg vil endvidere bemærke, at privathospitalerne også har forsikringer, men disse er naturligvis i mange tilfælde ansvarsforsikringer, hvorfor erstatning forudsætter, at der er sket en decideret fejl, eller også at det er udvidede forsikringer med et dækningsområde svarende til regler i lov om patientforsikring, men uden mulighed for at anke til Patientskadenævnet.

Det er noget af det, vi skal holde os for øje, men der kan være flere løsningsforslag til det her. Bl.a. er det jo også sådan, at lov om patientforsikring kan udvides til at omfatte privatpraktiserende læger og speciallæger, og med hensyn til det er der flere ting, der kan blive løst.

Det er også sådan, at forsikringsansvaret kan forblive hos det henvisende hospital, hvorved alle situationer faktisk er dækket. Men mulig-

heden for at klage til Patientskadeankenævnet vil også i dette tilfælde forudsætte en lovændring.

Nogle af de her ting er jo så noget, vi kan kigge på i udvalget.

Mange patienter har lidt skade af det her, og vi mener naturligvis, at det i lov om patientskadeforsikring skal slås fast, at hverken offentlige eller private sygehuse, klinikker eller læger må påbegynde en behandling af en patient, såfremt patienten ikke er omfattet af lov om patientforsikring eller dækket af en forsikring, der mindst svarer til omfanget af lov om patientforsikring.

Der er mange komplicerede spørgsmål i lovgivninger. Jeg håber på, at vi som sagt får en god udvalgsbehandling af det, og jeg siger tak for den modtagelse, forslaget har fået.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 27. november 1998, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 14.12